

gende, er, at Det Radikale Venstre har udpeget selv samme mand til at sidde i Naturklagenævnet, og det er altså et sted, hvor man sidder som højeste appelinstans, når vi taler om de sager. Der sidder en mand og skal påse, at andre borgere overholder lovgivningen her i landet, samtidig med at han selv bare tilsidesætter den. Men o.k., sådan er det måske at være med i Det Radikale Venstre. Det skal jeg jo ikke kunne udtale mig om, da jeg aldrig har været det.

Og så til al den snak om, at mer vil have mer: Hr. Frank Aaen var jo fuldstændig ude ad en vild tangent, og jeg kan ikke forestille mig, at det var Fremskridtspartiet eller Fremskridtspartiets medlemmer eller vælgere, hr. Frank Aaen omtalte på den måde, for der er jo tale om direkte injurier, hvis det var det, hr. Frank Aaen mente. Så det tror jeg ikke hr. Frank Aaen mente.

Jeg tror, det må være nogle andre, fiktive personer, hr. Frank Aaen omtaler, når han siger, at der er jo dem, der ikke vil have de fremmede her i landet. Den holdning har vi ikke i Fremskridtspartiet, overhovedet ikke. Vi synes, det er fair nok, at vi yder en indsats. Vi vil bare have nogle klare og kontante spilleregler for opholdet her i landet, og vi vil ikke være med til, at man er så blåøjet, som tilfældet er i dag.

Hr. Frank Aaen sagde også, at når man fodrer den indre svinehund, bliver den ikke mæt, og så vil den bare have mere. Jeg ved ikke, hvem det er, hr. Frank Aaen henviser til. Der er ingen i Fremskridtspartiet, der føler sig ramt af det. Mon hr. Frank Aaen mener, at uanset hvor mange initiativer regeringen kommer med, så vil Fremskridtspartiet blive ved med at stille forslag? Var det det, hr. Frank Aaen mente? Det kan jeg dårligt forestille mig, for så ville hr. Frank Aaen jo ikke have brugt den formulering, for der er ikke tale om nogen indre svinehund noget sted i Fremskridtspartiet.

Men lad os nu antage, at det var det, hr. Frank Aaen prøvede på at forklare her fra Folketingets talerstol på en lidt kluntet måde. Sagen er jo, at det forslag, som vi fremsætter her, jo ikke er blevet strammet op, fordi regeringen kommer med initiativer. Det forslag, vi fremsætter, er identisk med vores partiprogram, som det har set ud igennem 25 år. Så det er jo ikke et spørgsmål om, at hvis man giver en lille luns, og hvis vi får lidt indrømmelser, så kommer vi bare med fornyede og forstærkede krav. Det er den samme politik, vi lægger for dagen hver eneste dag, og det, vi med glæde kan kon-

statere, er, at regeringen bevæger sig i den rigtige retning. Det er vi positive over for, det er vi glade for.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg har lovet ikke at forlænge debatten – det skal jeg også nok lade være med – men jeg vil bare sige til hr. Tom Behnke, at vi er meget, meget glade og endda stolte over at have hr. Jens Jørgen Bolvig i vores parti, og jeg kan også oplyse, at vi gør, hvad vi kan, for at beholde ham i Naturklagenævnet.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 25:

Forslag til folketingsbeslutning om at fratage Dansk Flygtningehjælp vetokompetencen i åbenbart grundløse asylsager.

Af Tom Behnke (FP) m.fl.

(FremSAT 3/4 98).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Det er ikke første gang, at det her i salen forlyder, at Dansk Flygtningehjælp dikterer »dansk asylpolitik«, og at den derfor ikke bør have den rolle i loven i dag at give flygtningehjælp i forhold til sager, som Udlændingestyrelsen finder åbenbart grundløse. Det er såmænd ikke mere end et par måneder siden, at der sidst blev rejst spørgsmål om Flygtningehjælpens rolle i disse

sager, så jeg tror, der er grund til at få sat et par ting på plads.

Det er asylmyndighederne, dvs. Udlændingestyrelsen, i første instans, og det er Flygtningegenævnet i anden instans, der træffer afgørelse om, hvem der har ret til asyl i Danmark efter de love, vi har. I 1985 blev loven for at lette sagspresset i Flygtningegenævnet og for at forkorte sagsbehandlingstiden ændret, så Udlændingestyrelsen i sager, som må anses for, som det hedder, åbenbart grundløse, kan bestemme, at et afslag ikke kan indbringes for Flygtningegenævnet.

Lovændringen medførte altså, at klageadgangen blev afskåret i disse sager, og det kan man ikke bare gøre uden samtidig at sikre sig, at retsgarantierne for disse mennesker lever op til de krav, som vi normalt stiller i et retssamfund, og som vi også er forpligtet til at leve op til i international sammenhæng. Derfor indførte man dengang som en særlig garanti den ordning, at disse sager skal forelægges for Dansk Flygtningehjælp og asylsøgerne interviewes af en repræsentant herfra.

Flygtningehjælpen kan efter interviewet nedlægge veto mod anvendelse af åbenbart grundløs-proceduren. Vetoet betyder alene, at Udlændingestyrelsens afslag på ansøgning om asyl ligesom i alle andre sager kan påklages til Flygtningegenævnet. Dansk Flygtningehjælp har altså ikke indflydelse på afgørelsen af selve sagen, det vil sige, om der skal gives asyl eller ej, det har alene Udlændingestyrelsen og Flygtningegenævnet.

Hvordan fungerer ordningen så i dag?

Forslagsstillerne har i forslagens bemærkninger henvist til en avisartikel fra februar 1997, som handler om, at Flygtningehjælpen var oppe på at nedlægge veto i 45 pct. af samtlige åbenbart grundløse sager. Dette tolkes af forslagsstillerne således, at proceduren ikke giver den oprindeligt forudsatte ressourcebesparelse.

Selv om artiklen ligger over et år tilbage i tiden og derfor ikke har så meget med situationen, som den er i dag, at gøre, vil jeg lige gøre opmærksom på, at det aldrig har været meningen at begrænse Flygtningehjælpens vetoet til en eller anden maksimal procentsats af samtlige sager, hvis det er det, man har tænkt. Så ville der jo heller ikke være nogen retsgaranti.

At asylmyndighederne nu løbende forholder sig til, hvordan det går med de sager, som Flygtningehjælpen får forelagt, er en anden sag, og det kommer jeg til nu; det er vel helt natur-

ligt i en effektiv sagsbehandling at orientere om disse forhold. Men for at føre de tal, der er nævnt i forslagens bemærkninger, op til mere aktuelle forhold, kan jeg nævne, at Dansk Flygtningehjælp i hele 1997 nedlagde veto i 25 pct. af samtlige åbenbart grundløse sager. 75 pct. af sagerne kom altså ikke videre end til Udlændingestyrelsen.

Jeg synes således ikke, der kan herske tvivl om, at åbenbart grundløs-proceduren er nødvendig og generelt fungerer tilfredsstillende. Proceduren er et godt og effektivt instrument i relation til det, som man også meget gerne vil have, nemlig en hurtig sagsbehandling af de asylansøgninger, der på forhånd vurderes at ville føre til afslag, og proceduren opfylder samtlige de retssikkerhedsmæssige betingelser, som kan stilles til hasteprocedurer i asylsager.

Uden denne særlige forelæggelsesadgang for Dansk Flygtningehjælp ville Danmark ikke kunne leve op til de principper, som Flygtningehøjkommissariatet og EU har vedtaget for behandling af åbenbart grundløse asylansøgninger. Alternativet til vetoordningen ville således være en sædvanlig to-instans-ordning, og det ville jo altså, som jeg sagde før, tage alt for lang tid, og derfor afviser vi forslaget som forelagt her.

Jan Petersen (S):

Socialdemokratiet vil også afvise beslutningsforslaget. Den procedure, som Fremskridtspartiet angriber, mener vi er effektiv over for de åbenbart grundløse asylansøgninger, og samtidig sikrer den, at vi ikke blot lever op til de forpligtelser, som vi har internationalt, men også til vore egne menneskelige krav om retssikkerhed også i denne situation.

Det, man så kan føje til, er, hvad konsekvensen af, at Fremskridtspartiets idé måtte blive ført ud i livet, ville være, nemlig at vi afviklede en effektiv og hurtig og alligevel retssikkerhedsmæssigt betryggende procedure, og det ville betyde, at der så skulle være en to-instansbehandling af alle sager.

Alternativet kunne også være, at vi fjernede enhver anstændighed i behandlingen af disse mennesker og udviste ligegyldighed over for de principper, som vi har tilsluttet os bl.a. i EU i denne type sager, men det alternativ håber jeg ikke, at det bliver relevant at diskutere, og jeg skal derfor kort og godt afvise beslutningsforslaget.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Vi har i Venstre i en årrække været meget optaget af Flygtningehjælpens status. Vi mener, at der sker en sammenblanding af privat og offentligt. Vi mener, at Flygtningehjælpen har både en udøvende, en lovgivende og en dømmende magt. Det er vi utilfreds med, og vi er derfor også tilfreds med, at Flygtningehjælpen nu, i hvert fald når det drejer sig om integration, bliver afviklet, så integrationen overgår til kommunerne.

Vi har også flere gange foreslået, at Flygtningehjælpen kom ud af åbenbart grundløs-sagerne. Det er klart, at hvis vi kan få flertal for det, skal vi selvfølgelig overveje, om en ordning uden Flygtningehjælpen er i overensstemmelse med internationale konventioner; ellers skal der sættes en anden ordning sammen. Men vi mener alt i alt, at det er naturligt generelt at diskutere Flygtningehjælpens status i forbindelse med integrationsforslaget.

Bendt Bendtsen (KF):

I Det Konservative Folkeparti mener vi, det er uholdbart, at en privat organisation får myndighedsopgaver. Flygtningehjælpen sidder med bordet, når det skal afgøres, om en asylsager er åbenbart grundløs, den står i dag for integrationen, og antallet af organisationens ansatte er afhængigt af antallet af flygtninge, som kommer ind i landet.

Vi kan være enige med ministeren i, at vi skal opfylde nogle betingelser, så det retsmæssige i forbindelse med åbenbart grundløs-proceduren er i orden, men omvendt mener vi, at det ikke kan være rigtigt med den dobbeltrolle, som Dansk Flygtningehjælp i dag indtager. Den dobbeltrolle vil vi godt have op til diskussion, og det er noget, som vi gerne vil se på, for vi mener, at myndighedsudøvelse, som det her må være i nærheden af, er og bliver en sag for offentlige myndigheder.

Vi er selvfølgelig også meget optaget af retssikkerheden for dem, som søger, men vi ønsker altså en model, hvor Dansk Flygtningehjælp ikke kommer til at sidde i en dobbeltrolle, og det er det, vi gerne vil have undersøgt. Vi vil derfor gå ind i udvalgsarbejdet med et positivt sind. Retssikkerheden skal være i orden, og så skal Dansk Flygtningehjælp holde sig til det, som organisationen egentlig er oprettet til, nemlig til at hjælpe flygtninge og ikke til myndighedsudøvelse.

Anne Baastrup (SF):

Beslutningsforslaget drejer sig om de sager, hvor Udlændingestyrelsen har afvist en ansøgning som åbenbart grundløs, men hvor Flygtningehjælpen ikke er enig og sagen derfor indbringes for Flygtningenaævnet.

I SF finder vi, det er vigtigt, at alle sager, der kan være den mindste tvivl om, bliver nøje gennemgået, og vi finder det derfor rigtigt, at der er flere parter, der skal være enige, før man skridter til en afvisning af asylsøgere.

Når der kan rejses tvivl om en sag, skyldes det af og til, at asylsøgere, der kommer til et nyt lands myndigheder, er præget af dårlige erfaringer med deres egne myndigheder. De kan have haft erfaringer med, at det var et spørgsmål om overlevelse for dem selv eller andre, at de ikke fortalte alt til en myndighedsperson. Dette kan af og til føre til forvirring og skiftende forklaringer i forbindelse med undersøgelsen af en asylsager.

Derfor finder vi det absolut uklogt at overlade asylsager til én og kun én myndighed, og vi afviser dermed forslaget fra Fremskridtspartiet.

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti er vi grundlæggende tilhængere af det beslutningsforslag, som er fremsat her. Vi mener, det er fornuftigt, at man forsøger at begrænse den lange sagsbehandlingstid, der er tale om i forbindelse med asylansøgninger, og at det i alt for lang tid har været et problem, at man ikke hurtigt har kunnet afgøre, om en asylansøger skulle have asyl eller den pågældende ikke skulle have asyl. Vi synes derfor, det også er rimeligt at begrænse den lange sagsforløb, der kan forekomme, og de muligheder, der er for Dansk Flygtningehjælp til at påberåbe sig denne vetoret, som de i øvrigt i højere og højere grad benytter sig af i forbindelse med asylsager.

Derfor er det selvfølgelig også interessant at se, hvordan indenrigsministerens tanker om Dansk Flygtningehjælp falder ud. I Dansk Folkeparti har vi bemærket, at indenrigsministeren ikke ønsker, at Dansk Flygtningehjælp skal spille den store rolle, som den hidtil har spillet i forbindelse med integrationen, og derfor er det selvfølgelig interessant at vurdere, om Flygtningehjælpen også fremover skal have lov til at have denne vetoret, der i øjeblikket er tale om i forbindelse med de grundløse asylsager.

I Dansk Folkeparti er vi til gengæld lidt foruroligede over den udgang, som et møde mel-

lem Dansk Flygtningehjælp og indenrigsministeren fik, for her så det ud til, at Flygtningehjælpen var utrolig tilfreds, og at Flygtningehjælpen stort set bevarede den magt og kompetence, som den hidtil har haft. Vi vil selvfølgelig følge meget tæt, hvordan det ender med hensyn til Dansk Flygtningehjælps status fremover.

For os er der ingen tvivl. I Dansk Folkeparti ønsker vi, at der skal ske nogle begrænsninger i sagsbehandlingstiden. Som det er nu, er det ikke værdigt for den asylansøger, der er interesseret i at opnå asyl, og det er heller ikke værdigt og rimeligt for de danske statsborgere, der selvfølgelig følger meget opmærksomt med i, hvor mange der får asyl i Danmark, og hvilke omkostninger det i øvrigt får for skatteyderne.

Derfor ønsker Dansk Folkeparti dette forslag vedtaget, og vi er interesseret i at høre, hvad indenrigsministeren har at sige også fremover under udvalgsarbejdet.

Vibeke Peschardt (RV):

På Det Radikale Venstres vegne: Vi kan ikke støtte dette forslag.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal på vegne af vores ordfører, hr. Søren Søndergaard, sige, at vi ikke kan støtte forslaget, men jeg vil tilføje den yderligere kommentar, at den asylprocedure, som en flygtning skal igennem, når han kommer til Danmark, efter vores opfattelse ikke er god nok, som den er.

Der er ikke tale om en reel to-instansbehandling. Udlændingestyrelsens behandling af en ansøgning sker ud fra asylansøgerens synspunkt ikke med samme retsbeskyttelse af hans interesser, som hvis det er en dansk borger, der kommer for en domstol. Asylansøgeren har ikke en advokat til at hjælpe sig med at varetage sine interesser. Der opstår ofte fejl, det har vi mange eksempler på, og sådanne fejl kan det tit være umuligt at udrydde, når et afslag på asyl skal ankes til Flygtningenævnet.

Derfor ønsker vi i Enhedslisten et system, som sikrer asylansøgerens retsstilling i den fase, hvor sagen behandles i Udlændingestyrelsen, og den rolle, som Dansk Flygtningehjælp har i asylproceduren i dag, skal der efter vores opfattelse ikke pilles ved i den retning, som dette beslutningsforslag lægger op til. Men Flygtningehjælpen kan ikke udgøre det for en reel retsbeskyttelse, og at vi har den procedure i dag, skal ikke bruges som en dårlig undskyld-

ning og et argument for ikke at indføre en bedre procedure.

Vi ønsker en bedre procedure, men så længe der ikke er et tilstrækkelig godt system og en ordentlig behandling i Udlændingestyrelsen, hvor asylansøgerens retsstilling sikres bedre, er det, som det er nu og selvfølgelig sammenlignet med den situation, som ville opstå, hvis dette forslag bliver vedtaget, en god ting, at to par øjne får lov til at kigge på sagen, og derfor er vi modstandere af forslaget.

Jann Sjursen (KRF):

For at hasteproceduren i åbenbart grundløse asylsager kan foregå på et retssikkerhedsmæssigt forsvarligt grundlag og også i overensstemmelse med Danmarks konventionsmæssige forpligtelser, mener Kristeligt Folkeparti, at Dansk Flygtningehjælps vetokompetence i åbenbart grundløse asylsager skal fastholdes. Det er faktisk helt afgørende for os, og derfor må vi også afvise det af Fremskridtspartiet fremsatte beslutningsforslag.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Tom Behnke.

Tom Behnke (FP):

Jeg synes, at indenrigsministeren fik afvist forslaget lige kontant nok, for indenrigsministeren sagde faktisk, at det var sådan, at det var Flygtningenævnet, der i alle sagerne afgjorde, hvorvidt der skulle gives opholdstilladelse eller ej. Det er jo ikke tilfældet.

Sagen er jo, at når vi taler om asylansøgere, der kommer her til landet, hvor politiet har undersøgt sagen, Udlændingestyrelsen har undersøgt sagen, de har været til afhøring, man har undersøgt sagerne, man har undersøgt personens baggrund, man har faktisk gjort en hel masse for at finde ud af, om vedkommende skal have lov at få asyl i Danmark eller ej, er det i nogle af disse sager helt åbenbart, at der ikke er basis for at give opholdstilladelse i Danmark, altså i de åbenbart grundløse sager.

I de sager er det så sådan, at man går hen og spørger Dansk Flygtningehjælp, som er en helt privat forening – man kunne såmænd lige så godt have spurgt Fremskridtspartiet – en helt privat forening spørger man: Hvad synes I? Er I enige i, at det her er helt åbenbart grundløst, eller hvordan forholder I jer til det? Det er vel at mærke en privat forening, som har stærke in-

teresser i, at der er så mange flygtninge som muligt i Danmark, men det kommer jeg tilbage til. Man spørger altså dem, og hvis de er enige i, at det er helt åbenbart grundløst, kommer sagen ikke videre, så er den pågældende asylsøger allerede på vej ud af Danmark. Men hvis derimod Dansk Flygtningehjælp, en helt privat forening, siger: Nej, vi er ikke helt enige, så er det, at sagen går over i Flygtningenævnet, og så er det, at den kører dér.

Forklaringen holder ikke helt, vil jeg sige til ministeren. Dansk Flygtningehjælp har en afgørende indflydelse på, hvem der skal blive, og hvem der ikke skal blive her i landet, og derfor er vores forslag selvfølgelig ganske, ganske relevant. Men jeg kan forstå på ministeren, at hvis ikke Dansk Flygtningehjælp, denne private forening, får lov til at sidde og gøre det her, overtræder vi internationale konventioner i både EU og FN, og der blev vist nok også nævnt én instans mere, og det lyder jo lidt interessant. Jeg tror ikke, der står ret mange steder i internationale konventioner, at det er en privat forening, der skal have afgørende indflydelse på, hvem der skal blive i Danmark, og hvem der ikke skal; den holder selvfølgelig heller ikke. Men det stiller vi bare spørgsmål om i udvalget, og så kan ministeren selvfølgelig skriftligt dokumentere det, og så behøver vi ikke diskutere det længere. Så kan vi selvfølgelig diskutere, om vi skal træde ud af de konventioner, hvis det virkelig er tilfældet, men det er jo en helt anden diskussion.

Hr. Jan Petersen fra Socialdemokratiet stillede sig herop og sagde enten-eller: Enten skal det være sådan, at der er to instansprøvninger i alle sager, eller også er vi i den situation, at det er en helt uanstændig behandling af asylansøgerne. Det var sådan, hr. Jan Petersen sagde: Ellers er det en helt uanstændig behandling af asylsøgerne! Det vil altså sige, at det store arbejde, som dels politiet og dels Udlændingestyrelsen laver, er en helt uanstændig behandling af asylansøgere. Det er altså Socialdemokratiets holdning til Udlændingestyrelsen, men det tror jeg ikke på er rigtigt. Man skal jo prøve at svinge sig op med et eller andet argument for at afvise forslaget, når man står som Socialdemokrat her på talerstolen, og det er så det, der gør, at man kommer til at sige tingene på en lidt kluntet måde, som hr. Jan Petersen gjorde om dette forslag og altså om det tredje forslag i træk.

Men det er jo egentlig sørgeligt, at hr. Jan Petersen på den måde kritiserer og fuldstændig nedgør Udlændingestyrelsen. Vi har i Fremskridtspartiet den opfattelse, at de mennesker, der sidder i Udlændingestyrelsen, er meget, meget kvalificerede mennesker, som har arbejdet med disse spørgsmål gennem mange år og både har en stor indsigt i, hvordan lovgivningen er skruet sammen, og i det, der foregår i de pågældende asylansøgers hjemlande. Jeg er helt sikker på, at når de sidder og træffer en afgørelse, er det ikke et spørgsmål om, at de sidder og raffer med to terninger og ser, hvad udfaldet bliver. Sagerne er blevet undersøgt ganske, ganske grundigt, og derfor er vi helt tilfredse med, at Udlændingestyrelsens afgørelse bør være den sidste, når vi taler om åbenbart grundløse sager. Det bør være den sidste afgørelse, og herefter skal vedkommende så forlade Danmark.

Jeg er glad for, at både Venstre og De Konservative er positive over for forslaget, og Dansk Folkeparti er jo også flot med. Vi er glade for de tendenser, der er, og vi ved jo, at i hvert fald to af de tre partier, jeg her har nævnt, nemlig Venstre og De Konservative, sidder med ved det fine bord, når der skal forhandles om, hvordan udlændingelovgivning skal skrues sammen. Det er vi også glade for, for så kan det nemlig være, at tingene falder på plads på en eller anden måde eller i en sådan grad, at vi ikke behøver at nå frem til en andenbehandling af forslaget. Det ville være dejligt at se det ske.

Men for at understrege det endnu en gang er sagen jo, at Dansk Flygtningehjælp er en privat forening. Det er ikke nogen offentlig myndighed. Det er en privat forening, dens eksistensberettigelse, dens overlevelse afhænger af antallet af flygtninge her i landet, og det er egentlig lidt imponerende, at man spørger den selv samme forening: Synes I, at vedkommende skal have lov at blive i Danmark eller ej? Det er jo i virkeligheden sådan, at Dansk Flygtningehjælp på det grundlag er inhabile. Man kan faktisk ikke spørge dem, hvad de synes om det, for deres udtalelse vil jo få indflydelse på, om Dansk Flygtningehjælp også eksisterer i morgen.

Helt så store bliver konsekvensene nu nok ikke, men på sigt er det et spørgsmål om Dansk Flygtningehjælps overlevelse. Det er ikke holdbart, at en privat forenings overlevelse afhænger af dens egne afgørelser i offentlige sager, og derfor er jeg glad for, at der efterhånden begynder

der at tegne sig et større og større mindretal. Det kan endda være, der bliver et flertal for, at vi i hvert fald i en eller anden udstrækning stækker Dansk Flygtningehjælps varetøret. Vi havde i Fremskridtspartiet helst set, man helt havde fjernet den, men lad os se, hvad vi når frem til i forhandlingerne.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger lige nu, for nu går forslaget jo til udvalgsbehandling, og her skal jeg selvfølgelig gerne svare på de spørgsmål, som bliver stillet, også af hr. Tom Behnke.

Jeg vil dog gøre en enkelt bemærkning om Dansk Flygtningehjælp, som blev karakteriseret som en lille, næsten privat forening. Det er en sammenslutning af en række foreninger og organisationer, der udgør Dansk Flygtningehjælp, og det er dog væsentligt lige at understrege det. At sammenligne den med en hvilket som helst forening er i alt fald ikke rimeligt. Det var den ene bemærkning, jeg ville gøre.

Den anden er til hr. Bendt Bendtsen, som siger, at det var bedre, det var en myndighed i stedet for Dansk Flygtningehjælp, der behandlede sagerne. Jamen så siger man vel indirekte, at enten skal alle sager behandles ved to instanser, eller også skal der laves, jeg havde nær sagt en helt tredje instans midt imellem Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet. Det mener jeg altså ikke er en procedure, der vil fremme effektiviteten.

Jeg vil også gerne sige til Enhedslistens bemærkninger, at jeg mener helt klart, at den behandling, vi giver disse mennesker, er meget i overensstemmelse med den retssikkerhed, vi har her i landet, og jeg synes i hvert fald også, vi lægger vægt på det ved at afvise forslaget her. Man ved vel også godt, at når sagen kommer i Flygtningenævnet, er der advokatbistand til rådighed.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Vi er enige om at afvise dette forslag, det er klart. Men at det skulle betyde, at der ikke kan komme en større retssikkerhed ind i behandlingen i Udlændingestyrelsen, forstår jeg ikke. Hvorfor skulle man f.eks. ikke kunne få advo-

kathjælp ved denne instans? Det er det, vi gerne vil have en debat om. Selvfølgelig afviser vi ikke bare forslaget, fordi det forringer retssikkerheden. Vi ønsker at få en debat om, hvordan man kan forbedre retssikkerheden for de mennesker, for vi ved, at når der først er truffet en afgørelse, er det faktisk meget svært at ændre den.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det forholder sig jo, som ministeren siger: når man kommer i nævnet, er der advokatbistand. Men den er lidt tvivlsom, for advokaterne får jo ikke ret meget i løn for det, og der er grænser for, hvor meget advokater i nogle tilfælde kan og i nogle tilfælde vil ofre på en sådan sag, eftersom betalingen er meget lav.

Jeg vil godt benytte lejligheden til med største taknemmelighed at anerkende, at masser af advokater ofrer langt, langt mere tid, end de får betaling for; men det hindrer ikke, at der er en lang række sager, hvor advokaten ikke har mulighed for at gå tilstrækkeligt i dybden og gøre sig tilstrækkelig umage med sagen. Derfor håber jeg, at vi i de kommende måneders forhandlinger også kan inddrage den side af sagen og diskutere, om det eventuelt skal være muligt at få en selvvalgt bisidder med, og om ikke advokaternes betaling for den indsats, de forventes at yde, skal være af en sådan størrelse, at der virkelig er mulighed for, at de kan ofre den nødvendige tid på det. Med den grundindstilling, vores indenrigsminister har, er jeg sikker på, at han er villig til at sludre om disse ting og få dem belyst, og det ser jeg frem til.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 13:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af grundskyld for erhvervsejendomme m.fl.

Af Thorkild B. Fransaard (FP) m.fl.

(Fremsat 2/4 98).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Beslutningsforslaget fra Fremskridtspartiet går ud på, at regeringen skal fremsætte lovforslag om ophævelse af grundskylden for erhvervsejendomme.

Som det også nævnes i bemærkningerne, er der tale om en genfremsættelse af et beslutningsforslag, som Fremskridtspartiet fremsatte sidste år. Det var til første behandling den 15. januar 1998, men bortfaldt derefter som alle andre forslag på grund af valget. Det er altså kun ca. 3 måneder siden, vi sidst havde første behandling af et tilsvarende beslutningsforslag, og jeg skal derfor nøjes med kort at henvise til, hvad der blev fremført fra regeringens side ved den lejlighed.

Regeringen har naturligvis en positiv holdning til erhvervslivet, og det mener jeg har vist sig i praksis i den udvikling, der har været, siden den nuværende regering for over 5 år siden kom til magten. Men det er stadig regeringens opfattelse, at de ændringer, beslutningsforslaget lægger op til, ikke vil være et velegnet instrument i skattepolitikken i al almindelighed, og jeg må derfor på regeringens vegne afvise det foreliggende forslag, ligesom da det blev fremsat tidligere.

Frode Sørensen (S):

Som indenrigsministeren nævnte, er dette beslutningsforslag fra Fremskridtspartiet en uændret genfremsættelse af et forslag, der blev fremsat den 23. oktober 1997 og før det et tilsvarende forslag fra november 1994. Begge forslag blev afvist af Folketingets flertal.

Socialdemokratiet har naturligvis en positiv holdning til erhvervslivet; men vi mener ikke, det af Fremskridtspartiet fremsatte forslag har fat i noget af det rigtige, og vi må derfor afvise forslaget for tredje gang.

Fremskridtspartiet mener, at ejendomsskatten for erhvervsjord skal falde bort, og det er partiet selvfølgelig i sin gode ret til at mene. Men vi må nødvendigvis også se på de konsekvenser, forslaget har for den samlede samfundsøkonomi for slet ikke at tale om det uretfærdige i forslagets karakter. I Socialdemokratiet anser vi ejendomsskatter for en udmærket og retfærdig måde at bidrage til fællesskabet på, og såfremt erhvervslivet skal støttes, er der andre strenge at spille på.

Forslaget drejer sig også om det kommunale selvstyre, og såfremt det er fremsat med henblik på at skabe kolossale huller i amternes og kommunernes pengekasser, kan man jo sige, at forslaget er godt nok. Men det kan alene betegnes som værende økonomisk uansvarligt. Fremskridtspartiet har en luftig forestilling om, at når man blot lader skatten på erhvervsaktivitet forsvinde, vil der af sig selv opstå så megen aktivitet i samfundet, at de manglende skatteindtægter hurtigt vil blive kompenseret. Det har imidlertid vist sig aldrig at være tilfældet.

Og så må jeg til slut lufte min undren over, at Fremskridtspartiet genfremsætter dette forslag, når et massivt flertal tidligere har afvist det. Det smager af tidsspilde.

Harald Kjøller (V):

I forbindelse med det sidste finanslovsforslag foreslog Venstre sammen med Det Konservative Folkeparti, at denne uretfærdige skat blev afviklet over en 4-årig periode. Det er jo en skat, der opkræves, uanset om der er en indkomst eller ej, og det er en ting, Venstre gerne vil være med til at ændre. Det lykkedes ikke med den sidste finanslov, men jeg ser frem til, at det kan ske i forbindelse med den kommende finanslov. Forslaget skal selvfølgelig være finansieret.

I disse år bliver erhvervslivet og kommunerne jævnt hen pålagt nye restriktioner, nye byrder og nye kontrolforanstaltninger. Det sker ofte under påskud af miljøhensyn, og samtidig har regeringen skabt et forventningspres i befolkningen om højere service og bedre tilbud. Men hen over samme tid har man med skatte-reform og bruttoskat udhulet kommunernes økonomi, og derfor kan vi ikke bare fjerne et indtægtsprovenu på mange hundrede millioner kroner fra kommunerne med et pennestrøg. Det skal være finansieret, og det skal indgå i en